

Sygn. akt XXVII Ca 1680/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Miłosz Konieczny**

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2019 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. G., P. G., K. K., P. K., I. M. i K. L.**

przeciwko **(...) Ltd. w B. (S.)**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 09 października 2018 roku, sygn. akt II C 1149/18

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu następującą treść:

„I. zasądza od (...) Ltd. w B. (S.) na rzecz A. G., P. G., K. K., P. K., I. M. i K. L. kwoty po 600 (sześćset) euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 października 2017 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od (...) Ltd. w B. (S.) na rzecz A. G., P. G., K. K., P. K., I. M. i K. L. kwoty po 267 (dwieście sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.”;

2. oddala apelację w pozostałym zakresie;

3. zasądza od (...) Ltd. w B. (S.) na rzecz A. G., P. G., K. K., P. K., I. M. i K. L. kwoty po 175 (sto siedemdziesiąt pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt XXVII Ca 1680/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 06 listopada 2019 roku

Z uwagi, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów zasługuje na uwzględnienie.

Dochodzone w przedmiotowej sprawie roszczenie oparte zostało na art. 5 ust. 1 lit. c) w zw. z art. 7 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia (WE) Nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) Nr 295/91. Pierwszy z przywołanych przepisów stanowi, iż w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy, mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z przywołanym wyżej art. 7 Rozporządzenia, który określa wysokość zryczałtowanego odszkodowania.

Jednocześnie, art. 5 ust. 3 Rozporządzenia, na który w swojej argumentacji powoływał się pozwany, stanowi: „Obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.”

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kluczowa była ocena, czy w sprawie miały miejsce „nadzwyczajne okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków”, a które w świetle art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) Nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) Nr 295/91, zwalniały przewoźnika od wypłaty rekompensaty w przypadku odwołania lotu.

W świetle powyższego oraz mając na uwadze, iż okoliczność odwołania lotu pozostawała pomiędzy stronami poza sporem, to na pozwanym (jeśli chciałby się uwolnić od odpowiedzialności w oparciu o przywołany przepis) spoczywał ciężar wykazania, że nie był w stanie zapobiec (szczególnie tak znacznemu) opóźnieniu oraz, że faktycznie należyta organizacja lotów uniemożliwiła przeciwdziałanie temuż opóźnieniu.

Tymczasem, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uzasadnia, zdaniem Sądu Okręgowego, stwierdzenie, iż obowiązkowi temu nie podołał. Otóż bowiem nie sposób pominąć, że ostatecznie wylot z W. do Z. (a więc nie żadnej egzotycznej, ale uczęszczanej trasy) nastąpił dopiero około godz. 19:45 (Boarding Time – 19:20), tj. po 10 godzinach od pierwotnie zaplanowanego (9:45), zaś z Z. do M. o godz. 8:50 dnia następnego, tj. 21.02.2017 r. (planowo – godz. 13:15, 20.02.2017 r.).

Nie chodziło o to, aby pozwany wykazał, iż nie można było uniknąć zderzenia samolotu z ptakiem, ale, że możliwości techniczne i organizacyjne (nawet przy konieczności poniesienia dodatkowych nakładów) nie pozwalały na uniknięcie tak znacznego opóźnienia. Podkreślić zaś trzeba, iż do zdarzenia doszło przy lądowaniu samolotu o godz. 9:05, 20.02.2017 r.

Pomimo niewątpliwej świadomości pozwanego jakie okoliczności winien on wykazać w celu uwolnienia się od odpowiedzialności, w tym kierunku w istocie zaniechał on inicjatywy dowodowej, próbując cały problem sprowadzić do tego, czy występowała możliwość uniknięcia zderzenia samolotu z ptakiem.

Jednocześnie nie można się zgodzić, że w sprawie poza sporem pozostawało, iż loty, które ostatecznie powodowie odbyli nastąpiły w możliwie najwcześniejszym terminie. Ponadto, to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, iż po zderzeniu samolotu z ptakiem przedsięwziął on wszelkie racjonalne środki, aby nie dopuścić do opóźnienia lotu powodów ponad trzy godziny (z przedstawionych dokumentów nie wynika nawet, aby w tym przedmiocie podejmowano jakiegokolwiek próby) oraz, że nie było możliwości zastąpienia tego konkretnego samolotu innym.

Z tych też względów należało przyjąć, że w omawianym stanie faktycznym nie doszło do ziszczenia się przesłanek wyłączających odpowiedzialność przewoźnika, co uzasadniało uwzględnienie żądania pozwu, przy czym odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzone zostały (w oparciu o art. 455 k.c. w zw. z art. 481 i 2 k.c.) od dnia 10.10.2017 r. do dnia zapłaty. Datowane na dzień 26.09.2017 r. wezwanie do zapłaty (k. 17-18) doręczone zostało pozwanemu w dniu

02.10.2017 r. (k. 91-92), przyjmując zaś 7-dniowy termin na spełnienie świadczenia, roszczenie stało się wymagalne od dnia 10.10.2017 r.

O kosztach procesu przed Sądem I instancji (na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 6 x po 100 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powodów – 900 zł łącznie, tj. 6 x po 150 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 6 x po 17 zł) rozstrzygnięto na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c., zgodnie z zasadą ponoszenia odpowiedzialności za wynik procesu oraz § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804).

Reasumując – zważywszy na całość przeprowadzonych rozważań - Sąd Okręgowy uznał, że apelacja powodów zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym należało zmienić zaskarżony wyrok i orzec co do istoty na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu (, na które złożyły się: opłata sądowa od apelacji – 6 x po 100 zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda – 450 zł łącznie, tj. 6 x po 75 zł) przed Sądem II instancji rozstrzygnięto na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c., zgodnie z zasadą ponoszenia odpowiedzialności za wynik procesu oraz § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804 z późn. zm.).

Sąd Okręgowy zdecydował się obniżyć (jedna stawka należna za I, jak i II instancję podzielona po równo na wszystkich powodów) wynagrodzenie pełnomocnika powodów przed Sądem Rejonowym, jak i w instancji odwoławczej opierając się w tej mierze na (przywołanym już wyżej) art. 109 § 2 k.p.c. Otóż jak zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 lipca 2015 r. (III CZP 29/15) podmiotowo-przedmiotowa kumulacja roszczeń oraz skorzystanie przez współuczestników sporu z pomocy jednego pełnomocnika powoduje obniżenie kosztów, zarówno indywidualnych, jak i publicznych (społecznych) - z wyjątkiem opłat sądowych, a także przyczynie się do usprawnienia i przyspieszenia postępowania. Unaocznia jednak zarazem, że w tej sytuacji dochodzi również do zmniejszenia nakładu pracy pełnomocnika oraz zaoszczędzenia jego czasu. Nie musi on multiplikować wielu czynności procesowych, przygotowywać odrębnych pism procesowych, wносить oddzielnych środków odwoławczych etc.